

Ağla Őairim Ağla

– sũrgũnadam • 18 Kasım 2021

AĞLA ŐÂİRİM AĞLA

Uzun Kasım gecelerinde hangimizin hıçkırıklarına,
Karanlığın sessiz mâtemi eşlik etmedi ki,
Kendimizi, yine kendimiz teselli ettik hep.
Güneşe yükledik acılarımızı, sitemlerimizi,
Gũn boyu gezdirip durdu sırtında dertlerimizi.
Batarken hũzũnlere bũrũnmũş rengiyle ufuktan,
Kapımızın önũne attı, sırtına yüklediklerimizi.
Geceyi de gamıyla, ayazıyla örtũp üstümüzü
Yıldızların altında, bırakıp gitti bizi bize.
Őimdi kim görũp de ağlayacak halimize.

Ağla Őairim ağla,
Katıla, katıla...
Hũngũr hũngũr, ağla,
Ağla ki, buzları erisin kalplerin.
Ağlasın yũređin,
Ağlasın kalemin,
Ağlasın Şiirlerin,
Sağanak sağanak damlasın gözlerin,
Damlasın ki, vicdanı yumuşasın âlemin.

Őairler sır saklayamaz,
Atsa da dertlerini hũzũnlerini iğine,
Mahzun mısralarla çıkarır yũređindekileri dıŐına.
Ağla Őairim ağla, ağlayan gözde Őefkat,
Sızlayan yũrekte merhamet vardır.
Fakirin soba yanmayan evinde üŐũyen ayaklarıyla,
Yũređi, kordan ateŐlere dũŐendir Őair.
Öksüzũn, yetimin gariplikten bĩzar kalbiyle,
Boynu bũkũlen, kimsesiz kalandır Őair.
İŐinin, hakkını almadan kuruyan alın teriyle,
SusamıŐ dudakları kederinden çatlayandır Őair.
BeŐ yerinden bıçaklanıp katledilen annenin,

Emzikteki bebeğinin ığlığdır şâir.
Kahpe kurşunlarla şehit düşen Mehmed'imın,
Acısını yaşayıp, gözyaşı dökendir şâir.
Ne demek, ayıptır diye ağlayamıyorum?
Ağlamıyorsa şâir, bütün insanlığın kalbi taş kesilir.
Ben siyah beyaz film izlerken bile doluyorum,
Göz pınarlarımdan süzölenlerle ıslanıyorum,
Sen de koyver gitsin aktığı yere kadar yolu var,
Ayıplarsa ayıplasin, kalbi taşlaşmış insanlar,
Seni anlayacaktır, içinde zerre insanlık olanlar.

Ağla şâirim ağla,
Katıla, katıla...
Hüngür hüngür, ağla,
Ağla ki, buzları erisin kalplerin.
Ağlasın yüreğın,
Ağlasın kalemin,
Ağlasın şiirlerin,
Sağanak sağanak damlasın gözlerin,
Damlasın ki, vicdanı yumuşasın âlemin.

#aslanyılmaz#sürgünadam#
17/11/2021